

Kommissionens Opgave, men der ligger ikke i den Formulering, som det ærede Flertal har foreslaaet ved Ændringsforslaget under Nr. 8, nogen som helst Klargørelse af, hvad Kommissionens Opgave er. "Jeg tror, man fuldt ud kan tiltræde denne Bemærkning af den ærede Minister. Det er klart, at Kommissionen vil have at beskæftige sig med alle reelle Spørgsmaal, som vedrøre Statsbanedriftens Organisation, og det er min fulde Overbevisning, at den, som det ogsaa er blevet udtalt i det andet Ting af den ærede Minister, i denne Henseende tør i enhver Retning gøre fuld Regning paa Imødekommen fra den højtaerede Regerings Side. Jeg antager, at enhver Anmodning, der virkelig paa tjenlig Maade kan siges at sigte til fornøden Oplysning om disse Forhold, med Beredvillighed vil blive opfyldt ved Regeringens Bistand. Jeg ser derfor ikke, hvortil den Tilføjelse, som det andet Ting har vedtaget, skal sigte. Den er overflødig, og jeg tillader mig derfor paa Udvalgets Vegne at anbefale, at den udgaar. At Regeringens Embedsmænd med Beredvillighed gennem Ministeriet ogsaa ville bistaa den eventuelle Kommission ved Opgavens Løsning, er jeg lige saa overbevist om efter de Udtalelser, som derom foreligge fra den ærede Minister.

Hvad dernæst angaar den Tilføjelse, som er fremkommen i det andet Ting om, at der stilles et Beløb af 100,000 Kr. til Ministerens Raadighed til Forbedring af de i 11te almindelige Lønningsklasse tjenende Personers Lønningsvilkaar, finder Udvalget, at det er en ret naturlig Konsekvens, naar der her i Lovforslaget allerede er foreslaaet adskilligt gjort for de lavere lønnede Bestillingsmænd og Funktionærer ved Jærnbanen til Forbedring af deres Lønninger, dels derved, at en hel Klasse af for Tiden dag- og timelønnede Personer ere optagne i de specielle Lønningsklasser, dels derved, at der er givet dem, der allerede nu ere optagne i de specielle Lønningsklasser, en forbedret Løn, at saa alle de Arbejdere og Funktionærer, som blive tilbage i 11te almindelige Lønningsklasse, faa en Forbedring af deres Lønningsvilkaar, naar der dertil skønnes at være Grund. Det forekommer os, at derpaa have de et vist Billighedskrav. Men hvad Udvalget maa formene, er, at naar man altsaa skal gaa til at stille dette Beløb af 100,000 Kr. til Ministerens Raadighed, maa de stilles til hans fri Raadighed ganske paa samme Maade som de Beløb, der paa den vedtagne Finanslov ere stil-

lede til hans Raadighed til Lønning til de i 3dje Pensionsklasse værende Personer. Der er nemlig paa den for Finansaaret 1898—99 vedtagne Finanslov stillet et Beløb af 1,040,960 Kr., altsaa omfrent 1,041,000 Kr., til Raadighed til Lønning til de i 3dje Pensionsklasse ansatte. Udvalget mener nu, at der er god Grund til at forhøje dette Beløb paa 1 Million med 100,000 Kr., men vi maa da fastholde, at Ministeren faar den samme Ret til at disponere over det mindre Beløb som over det større, og vi foreslaa derfor, at den i det andet Ting vedtagne Tilføjelse om, at der skal aflægges Regnskab for Anvendelsen heraf inden den 1ste December 1898 skal udgaa, for at der ikke skal være mindste Tvivl om, at disse 100,000 Kr. staa til Ministerens Raadighed ganske paa samme Maade som det 10 Gange saa store Beløb paa Finansloven. Hvis Finansloven ikke allerede havde været vedtagen, vilde det have været naturligt at sætte Forhøjelsen ind paa Finansloven; men da det ogsaa er vanskeligt at sætte det ind paa Tillægsbevillingsloven, se vi, da vi ere enige om Øjemedet, ikke, at der er noget til Hinder for, at disse 100,000 Kr. gives ved denne Lejlighed.

Jeg antager, at der fra det ærede Mindretals Side vil fremkomme en fra min Motivering forskellig Betragtning med Hensyn til den gjorte Indstilling. Hele Udvalget er dog enigt om at gøre denne Indstilling, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale samtlige Ændringsforslag.

Madsen-Mygdal: De 8 Ændringsforslag, der i den foreliggende Erklæring indstilles til Tingets Vedtagelse, ere alle Udvalgets Medlemmer enige om, og der er for saa vidt ikke for Mindretallet Anledning til yderligere Bemærkninger i saa Henseende ud over, hvad vi nys have hørt fra den ærede Ordfører. Men da Mindretallet har en noget andet Opfattelse af enkelte af disse Ændringsforslag end den, der er gjort gældende af Flertallet, finder jeg det dog rigtigst paa Mindretallets Vegne at gøre nogle Bemærkninger.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 1—6 finder Mindretallet det rigtigst at blive staaende ved Folketingets Affattelse, idet man gaar ud fra, at naar der dog skal nedsættes en Kommission angaaende alt, hvad der vedkommer Statsbanedriftens Ordning, vilde det være rettest i det videst mulige Omfang at blive staaende ved den nugældende Lov, altsaa foretage saa faa Forandringer som muligt. Ud fra denne Betragtning har det andet Ting ment, at